

Є. П. Орлова, О. С. Коваленко

Лазарев Григорій Митрофанович



ЛАЗАРЕВ Григорій Митрофанович (07(20). 04. 1907, м. Таганрог, нині Ростов. обл., РФ – 20. 10. 1989, Полтава) – актор. Народний артист УРСР (1960). Державні нагороди СРСР. Закін. школу фабр.-завод. навч. (м. Дмитріївськ, нині Макіївка [Донец. обл.](#), 1926). Відтоді працював до 1931 у ред. радіогазети «Керченский рабочий» (нині АР Крим). Сценічну діяльність розпочав у театрі робітн. молоді шахти Щеглова (Макіївка, 1931–34). Грав 1936–39 у театрі мініатюр (м. Барнаул Алтай. краю, РФ), 1939–41 – Микол. робітн.-селян. пересув. укр. театрі ім. Т. Шевченка; 1945–56 – у Херсон., 1956–62 – Полтав. ім. М. Гоголя укр. муз.-драм. театрах. У образах, створ. Л., реаліст. направленість поєднана з романтич. піднесеністю.

Основні ролі

Степан («Маруся Богуславка» М. Старицького), Антон Кряж («Веселка» М. Зарудного), Часник, Стрижень («В степах України», «Загибель ескадри» О. Корнійчука), Захар Чуб («Чорний змії» В. Минка), Лавро Мамай («Дума про Британку» Ю. Яновського), Юліус Фучик (одном. вистава за п'єсою «Прага залишається моєю» Ю. Буряківського), Харитонов («За тих, хто в морі» Б. Лавреньова), Ленін («Кремлівські куранти» М. Погодіна, «Незабутній 1919-й» В. Вишневського), Кошкін («Любов Ярова» К. Треньова), Богатирьов («Одна ніч» Б. Горбатова), Левшин («Вороги» М. Горького), Шипов («Точка опори» С. Альошина), Вурм, Франц («Підступність і кохання», «Розбійники» Ф. Шіллера).

Покликання на статтю:

Лазарев Григорій Митрофанович / Є. П. Орлова, О. С. Коваленко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52946>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).